

Dosarul nr. 3ra-536/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – G. Ciobanu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

10 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Oleg Potîrniche,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Oleg Potîrniche împotriva Agenției Rezerve Materiale a
Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,
reîncadrarea în funcția publică de conducere, încasarea salariului pentru perioada
absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a respins apelul depus de Oleg Potîrniche împotriva hotărârii din 29 noiembrie
2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-a respins ca neîntemeiată
acțiunea depusă de Oleg Potîrniche,

constată:

La 05 martie 2019, Oleg Potîrniche a depus cerere de chemare în judecată în
procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Rezerve Materiale a
Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,
reîncadrarea în funcția publică de conducere, încasarea salariului pentru perioada
absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, prin ordinul Agenției
Rezerve Materiale nr. 251-p din 23 noiembrie 2017 a fost destituit din funcția de
șef adjunct al Direcției juridice a Agenției Rezerve Materiale.

Prin decizia din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a anulat ordinul
nr. 251-p din 23 noiembrie 2017 și a fost restabilit la locul de muncă.

Întru executarea deciziei din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, la 29
iunie 2018 Agenția Rezerve Materiale a emis ordinul nr. 114-p, prin care l-a
restabilit în funcția de șef-adjunct al Direcției juridice, începând cu data de 29 iunie
2018.

Prin decizia din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a casat
integral decizia din 28 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a menținut
hotărârea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care a
fost respinsă acțiunea cu privire la anularea ordinului nr. 251-p din 23 noiembrie

2017 și restabilirea lui Oleg Potîrniche în funcția de șef adjunct al Direcției juridice a Agenției Rezerve Materiale.

La 25 ianuarie 2019, a depus cerere de revizuire a deciziei din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, care prin încheierea din 15 mai 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă.

Prin ordinul Agenției Rezerve Materiale nr. 33-p din 06 februarie 2019 a fost menținut în vigoare ordinul nr. 251-p din 23 noiembrie 2017 prin care a fost destituit din funcția de șef adjunct al Direcției juridice.

Reclamantul a considerat că ordinul nr. 33-p din 06 februarie 2019 este ilegal în fond și emis contrar prevederilor legii, fapt care îi provoacă grave suferințe psihice și fizice.

În acest sens a evocat că decizia din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în temeiul articolului 254 din Codul de procedură civilă este definitivă de la 28 iunie 2018 și a produs efecte juridice.

Astfel, fiind definitivă, în conformitate cu articolul 255 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel a fost executată prin emiterea ordinului nr. 114-p din 29 iunie 2018, în baza căruia a fost reîncadrat în funcția din care a fost eliberat ilegal.

Totodată, prin ordinul nr. 151-p din 10 august 2018, după primirea concluziei de la Serviciul de Informații și Securitate, i-a fost reperfectat și dreptul de acces la secretul de stat.

Ulterior, în temeiul Hotărârilor Guvernului nr. 219 din 12 martie 2018 și nr. 946 din 03 octombrie 2018, precum și a Statului de personal, avizat de Cancelaria de Stat la 21 noiembrie 2018, prin ordinul nr. 304-p din 30 noiembrie 2018 a fost redus statul de personal al Agenției Rezerve Materiale, cu lichidarea tuturor funcțiilor.

Prin ordinul nr. 315-p din 03 decembrie 2018 toți funcționarii publici ai Agenției Rezerve Materiale au fost preavizați despre lichidarea funcțiilor publice, cu acordarea preavizului de 30 de zile calendaristice pentru disponibilizare.

Însă, din motive independente de voința sa, în perioada 18 decembrie 2018 – 25 ianuarie 2019 s-a aflat în concediu medical, în legătură cu o intervenție chirurgicală.

Respectiv, la momentul emiterii deciziei din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție în dosarul nr. 3ra-15/19, precum și la 06 februarie 2019, când a fost emis ordinul nr. 33-p, funcția publică în care activa și în care a fost restabilit prin decizia din 28 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău era lichidată.

Așa, prin prisma articolelor 86 alin. (2) și 88 alin. (2) din Codul muncii, precum și a articolelor 63 alin. (2), (4) și 64 alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008, termenul de preavizare nu putea include perioada în care s-a aflat în concediu medical. Dealtfel, nici nu putea fi eliberat din funcție în perioada cât s-a aflat în concediu medical.

Subsecvent, reclamantul a considerat ordinul nr. 33-p din 06 februarie 2019 ca fiind ilegal și din motiv că sancțiunile disciplinare care au stat la baza emiterii ordinului de destituire din funcție nr. 251-p din 23 noiembrie 2017, precum și ordinul s-au prescris și s-au stins în modul stabilit de articolul 60 din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 și articolul 211 din Codul muncii. În temeiul acestor norme se consideră că nu a fost sancționat disciplinar și că sancțiunile disciplinare nu i-au fost aplicate.

Totodată, în cazul când va rămâne în vigoare ordinul nr. 33-p din 06 februarie 2019, prin prisma articolului 27 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 nu va putea candida la o funcție publică pe o perioadă de 5 ani după emiterea ordinului, fapt ce-l lasă fără surse de existență și fără loc de muncă la o vârstă înaintată, cu persoane minore la întreținere și starea sănătății precară.

Reclamantul Oleg Potîrniche a solicitat instanței de judecată anularea ordinului Agenției Rezerve Materiale nr. 33-p din 06 februarie 2019, ca fiind ilegal în fond și emis contrar prevederilor legii; obligarea Agenției Rezerve Materiale să emită actul administrativ – ordinul de eliberare din funcție pe motivul reducerii efectivului de personal și lichidării funcției publice, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția de șef adjunct al Direcției juridice a Agenției Rezerve Materiale, după expirarea termenului de preaviz pentru disponibilizare; repararea prejudiciului material, prin încasarea de la pârât în beneficiul său a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; repararea prejudiciului moral, prin încasarea de la pârât în beneficiul său a unei sume în mărimea stabilită de către instanța de contencios administrativ, dar nu mai mică de un salariu mediu lunar al funcției.

La 06 iunie 2019, Oleg Potîrniche a depus cerere de completare și concretizare a cererii de chemare în judecată (vol. I, f.d. 46-54), prin care a indicat că, în baza Hotărârii Guvernului nr. 219 din 12 martie 2018, Agenția Rezerve Materiale s-a reorganizat prin transformare din autoritate administrativă centrală din subordinea Guvernului în Agenția Rezerve Materiale, autoritate administrativă în subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Personalul Agenției Rezerve Materiale urma să își continue activitatea până la aprobarea structurii, efectivului-limită și al statului de personal ale acesteia. Modificarea sau încetarea raporturilor de serviciu ale personalului urma să fie efectuată după avizarea și înregistrarea de către Cancelaria de Stat a statului de personal al Agenției Rezerve Materiale. Disponibilizarea personalului, ca urmare a reorganizării, în cazul imposibilității transferului acestuia, trebuia să se efectueze conform Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 946 din 03 octombrie 2018 a fost aprobat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Agenției Rezerve Materiale, structura, organigrama și efectivul limită.

La 21 noiembrie 2018, Cancelaria de Stat a aprobat statul de personal al Agenției Rezerve Materiale.

La 30 noiembrie 2018, Agenția Rezerve Materiale a emis ordinul nr. 304-p „cu privire la reducerea statului de personal”.

Prin ordinul nr. 315-p din 03 decembrie, care i-a fost adus la cunoștință sub semnătură în aceeași zi, a fost preavizat cu o durată de 30 de zile calendaristice, despre lichidarea funcției publice, i-a fost redus programul de muncă, a fost prezentată informația agenției pentru ocuparea forței de muncă privind funcționarii publici care urmează a fi disponibilizați, adresarea, după caz, către organul sindical în vederea obținerii acordului pentru eliberare.

Însă, ordinul nr. 315 din 03 decembrie 2018 nu conținea propunerea obligatorie, în scris, în baza articolului 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, a unui loc de muncă în cadrul unității respective, deși conform statului de personal al Agenției Rezerve Materiale o asemenea funcție era disponibilă, iar el întrunea condițiile necesare pentru a o suplini.

La fel, reclamantul a menționat că și sancțiunile disciplinare, aplicate prin ordinele nr. 39-p din 31 martie 2017, nr. 138-p din 06 iulie 2017 și nr. 251-p din 23 noiembrie 2018 erau prescrise și s-au stins în modul stabilit de legislația în vigoare, iar în temeiul articolului 60 din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 și articolului 211 din Codul muncii se consideră că nu a fost sancționat disciplinar și că sancțiunile disciplinare nu i-au fost aplicate.

Astfel, deși la momentul preavizării, la 03 decembrie 2018, activa în funcția publică de conducere de șef adjunct al Direcției juridice a Agenției Rezerve Materiale, angajatorul a ignorat și încălcat flagrant drepturile sale și legislația în vigoare, deoarece nu i-a propus în scris odată cu preavizarea, în mod obligatoriu, un alt loc de muncă, funcție în cadrul unității respective, de exemplu șef Secție juridică, specialist principal, specialist superior, funcții în alte subdiviziuni, etc.

În atare circumstanțe a fost vătămat în drepturile sale fundamentale și constituționale, prin acțiunile și inacțiunile Agenției Rezerve Materiale, care sunt vădit ilegale, iar actul administrativ ilegal urmează a fi anulat în tot.

Succesiv, reclamantul a apreciat că Agenția Rezerve Materiale neîntemeiat califică preavizul în legătură cu concedierea ca un act ce nu produce efecte juridice, or, preavizul se emite prin ordin, fiind un act administrativ ce are ca obiect activitatea funcționarilor publici, rezultată din raporturile de muncă reglementate de statutul acestora, producând efectele juridice respective.

Cu atât mai mult că articolul 63 din Legea nr. 158 XVI din 04 iulie 2008 stipulează că, în cazul eliberării din funcția publică în condițiile când autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv, autoritatea publică este obligată să acorde funcționarului public un preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

Prin urmare, neaplicarea procedurii legale de preavizare duce iminent la ilegalitatea și nulitatea concedierii în general.

De asemenea, angajatorul neîntemeiat a considerat că nu l-a eliberat din funcție în perioada aflării în concediu medical, or, în perioada 18 decembrie 2018 – 25 ianuarie 2019, în total 39 de zile, s-a aflat în concediu medical. Respectiv, de la 26 ianuarie 2019, când a revenit la serviciu, termenul de preaviz s-a prelungit cu termenul aflării în concediu medical, adică cu 39 de zile până la 05 martie 2019. Însă, a fost eliberat de la serviciu la 06 februarie 2019, în timpul aflării sale în concediu medical.

Cu titlu subsecvent, reclamantul a relevat că Agenția Rezerve Materiale a ignorat și prevederile Hotărârilor Guvernului nr. 219 din 12 martie 2018, nr. 946 din 03 octombrie 2018 și nr. 1281 din 26 decembrie 2018, care stabilesc moratoriu temporar până la 31 decembrie 2019 pentru încadrarea personalului în sectorul bugetar în funcțiile vacante înregistrate, dar și actele administrative proprii – ordinele nr. 304-p din 30 noiembrie 2018 și nr. 315-p din 03 decembrie 2018.

Cu atât mai mult că ordinul nr. 33-p din 06 februarie 2019 nu conține nici referire la articolul, aliniatul, punctul și litera corespunzătoare din lege, nici informație cu privire la exercitarea căilor de atac. Astfel, acesta este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și urmează a fi anulat în tot.

În opinia reclamantului, la caz, nu are tangență și nu este relevantă spetei decizia din 23 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție și încheierea din 06 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, cât și alte hotărâri judecătorești emise în cadrul acelor cauze, deoarece au avut ca obiect alte acte administrative ordinul nr. 251-p din 23 noiembrie 2018 și ordinul nr. 138-p din 06 iulie 2017.

Reclamantul Oleg Potîrniche a solicitat instanței de judecată anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil – ordinul Agenției Rezerve Materiale nr. 33-p din 06 februarie 2019, ca fiind ilegal în fond, nemotivat, nejustificat, neîntemeiat și emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite; reîncadrarea sa în funcția publică de conducere de șef adjunct al Direcției juridice a Agenției Rezerve Materiale; obligarea Agenției Rezerve Materiale să-i reparare prejudiciul material sub forma salariului mediu pentru toată perioada de absență forțată de la muncă; obligarea Agenției Rezerve Materiale să-i reparare prejudiciul moral.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea depusă de Oleg Potîrniche, ca fiind neîntemeiată (vol. I, f.d. 131, 137-144 recto-verso).

Prin decizia din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Oleg Potîrniche împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (vol. I, f.d. 174, 175-191).

În motivarea soluțiilor emise, prima instanță și instanța de apel au reținut că nu poate fi pusă la îndoială legalitatea ordinului nr. 33-p din 06 februarie 2019, or, la baza emiterii acestuia este decizia irevocabilă din 23 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost menținută hotărârea din 02 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, prin care s-au respins pretențiile lui Oleg Potîrniche cu privire la anularea ordinului nr. 251-p din 23 noiembrie 2018, restabilirea în funcție, încasarea drepturilor bănești și repararea prejudiciului moral.

Instanțele inferioare au respins ca neîntemeiate argumentele invocate de Oleg Potîrniche, precum că eliberarea sa din funcție a avut loc în perioada aflării în concediu medical, or, conform copiilor certificatelor de concediu medical administrate de către acesta, el s-a aflat în concediu în perioadele 18 decembrie – 22 decembrie 2018, 23 decembrie – 25 decembrie 2018, 26 decembrie – 28 decembrie 2018, 29 decembrie 2018 – 07 ianuarie 2019, 08 ianuarie – 17 ianuarie 2019 și 18 ianuarie – 26 ianuarie 2019 (vol. I, f.d. 15-16). Prin urmare, la data emiterii ordinului contestat – la 06 februarie 2019, Oleg Potîrniche nu se afla în concediu de boală.

Totodată, au constatat că Agenția Rezerve Materiale a respectat prevederile articolului 63 alin. (2) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 în privința lui Oleg Potîrniche, deoarece acesta a fost preavizat despre lichidarea tuturor funcțiilor publice, inclusiv și cea de șef adjunct al Direcției juridice la 03 decembrie 2018, fapt ce se confirmă prin semnătură olografă (vol. I, f.d. 13).

La 03 martie 2020, Oleg Potîrniche a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs motivat împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei recurate și emiterea unei decizii noi privind admiterea integrală a acțiunii (vol. I, f.d. 199-213).

Argumentele recursului se rezumă la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale cauzei, care au fost expuse în cererea de chemare în judecată, cererea de completare și concretizare a acțiunii și în cererea de apel.

Suplimentar a invocat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, fiind emise în urma neelucidării tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a cauzei, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material pertinente speței.

Astfel, în urma aprecierii incorecte a raportului material litigios, instanțele inferioare au aplicat norme de drept material care sunt străine litigiului și nu au aplicat normele care trebuiau să fie aplicate, iar în consecință au concluzionat greșit asupra drepturilor și obligațiilor părților.

Recurentul a menționat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a examinat argumentele sale privind ilegalitatea actului administrativ contestat, a încălcat procedura de administrare a probelor, deoarece nu a examinat toate cererile sale, fapt ce i-a restrâns dreptul la apărare.

La fel, a apreciat, prin prisma articolului 258 alin. (3) din Codul administrativ, ca fiind contradictorie concluzia Curții de Apel Chișinău de a nu se expune asupra argumentelor invocate în apel precum că Agenția Rezerve Materiale nu a respectat prevederile articolelor 31, 120 și 124 din Codul administrativ la emiterea actului contestat, din motiv că la momentul emiterii ordinului nr. 33-p din 06 februarie 2019 nu era în vigoare Codul administrativ. Or, aceste argumente au fost ignorate intenționat de către instanța de apel, deoarece demonstrează că ordinul nr. 33-p din 06 februarie 2019 este ilegal și contravine prevederilor legale care erau în vigoare până la intrarea în vigoare și după a Codului administrativ.

Instanța de apel neîntemeiat a aplicat prevederile articolului 82 din Codul de procedură civilă, deoarece efectul articolului 85 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, articolului 350 lit. c) din Codul muncii și articolului 16 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ este scutit de la plata taxei de stat la judecarea în ordinea contenciosului administrativ a prezentului litigiu de muncă.

Succesiv, recurentul a opinat că instanțele inferioare au interpretat în mod eronat legea la aprecierea argumentelor sale, precum că a fost concediat în perioada aflării sale în concediu medical.

La capitolul dat nu a fost ținut cont de faptul că perioada preavizării urma a fi prelungită cu termenul egal cât s-a aflat în concediu medical și urma să expire la 02 ianuarie 2019. Drept urmare, putea fi disponibilizat doar la 02 ianuarie 2019 sau, după caz să fie lăsat la lucru în temeiul articolului 183 din Codul muncii.

Mai mult ca atât, concedierea sa a avut loc fără consultarea prealabilă a organului sindical, fapt ce contravine articolelor 86 alin. (1) și 87 din Codul muncii.

La 17 aprilie 2020, Agenția Rezerve Materiale a depus referință asupra recursului lui Oleg Potîrniche împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020, prin care a solicitat declararea acestuia ca inadmisibil (vol. I, f.d. 221-223, 225).

Conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Luând în considerare că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 30 ianuarie 2020 și motivată a fost notificată lui Oleg Potîrniche la 20 februarie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție a corespondenței DS9350046682AS (vol. I, f.d. 193), iar recursul motivat a fost depus la 03 martie 2020 (vol. I, f.d. 199) Completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale prevăzute la art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai

reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Oleg Potîrniche se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh